

комедіѣ; за това не щемъ да ся простираме да говоримъ по-вече за Езуиты тѣ; а ще ся обжрнемъ къмъ апостольтѣ на Новый тѣ свѣтъ — Протестантскы тѣ мисіонери, или Новы тѣ Езуиты.

Що правяхъ тѣ въ врѣмя то на нашъ тѣ упорнъ борбъ съ стары тѣ Езуиты, т. е. съ Римо-Католическъ тѣ пропагандъ? Тѣ не си давахъ голѣмъ зоръ, нѣ си карахъ кола та полегка: работяхъ надъ прѣводъ тѣ на священно то Писаніе, издавахъ правоучителны Книжки, запознавахъ ся съ Българтѣ (особно съ учители тѣ), и приготвлявахъ си чираци за бждъще то врѣмя — чисто по Езуитскы си работяхъ хората! Въ 1861 годинъ Тѣ имахъ добринъ тѣ да ни истресътъ еднъ брошюръ подъ заглавіе „Папата и Римско-Католическата църква.“ Тѣхъ брошюръ издадохъ Тѣ, за да уголѣмятъ наше то отвращеніе къмъ Римско-Католическъ тѣ Пропагандъ; а отъ другъ странъ да подкопажтъ темелы тѣ и на нашъ тѣ Православнъ Черковъ; зашто то, като говорятъ за десять тѣ заблужденія на Римско-Католическъ тѣ Черковъ: за Пургаторіума, Индулгенціи тѣ и за другы, Тѣ въ нѣкои (по тѣхно то криво мнѣніе) заблужденія подкопавать: Таинство то на нашъ тѣ Черковъ — Покаяніе то, добры тѣ дѣла, ходатайство то на Святы тѣ и проч.

Въ 1862 годинъ тѣ обогатихъ нашъ тѣ Книжничъ съ другъ новъ книгъ, коя то носи това заглавіе: „Христіанско ученіе за Бога и за челоѣческы тѣ длѣжности.“ Въ тѣхъ книгъ до 30-тѣ страницъ, т. е. до „за: Трїединство то Божіе,“ нѣма нищо противно на Православіе то, а отъ тамъ начнавать да бълвать Еретическы тѣ си ядѣ.

Ный спомянуваме за тѣхъ книгъ единственно, за да обжрнемъ вниманіе то на наши тѣ учители, за да ѣ изгонять, ако е въведена въ нѣкое училище, и въ сждо то врѣмя имъ прѣпоржчяме Православнъ тѣ Кати-